

מ"ת 11339/12/13 - מדינת ישראל נגד חאלד בלעום (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא

מ"ת 11339-12-13 מדינת ישראל נ' בלעום(עציר)
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל מבקשת
נגד
חאלד בלעום (עציר) משיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת מתמחה גב' ניצן רגב

המשיב הובא וב"כ עו"ד נדיר בראנסי

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב חאלד בלעום. כנגד המשיב הוגש ביום 5.12.13 כתב אישום בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. כנטען בכתב האישום, ביום 13/11/13, החזיק המשיב בסמוך לביתו בטייבה, ליד ארון חשמל מאחורי פחי האשפה, 493 כדורים של סם מסוכן מסוג MDMA כשהם מוסלקים בתוך כפפה שהונחה בשקית ניילון וזאת שלא לשימושו העצמי וללא היתר כדין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המבקשת טענה לקיומן של ראיות לכאורה טובות לביסוס אשמתו של המשיב, הנשענות בעיקר על אמירות מפלילות שנאמרו על ידו ותועדו בתרגילי חקירה שונים, רובם, שיחות מוקלטות בינו לבין אחיו אחמד, שנעצר גם הוא במסגרת חקירת התיק דנא. כמו-כן הפנתה לתמלילי שיחתו מיום 20.11.13 שם, לטענתה, תדרך המשיב את אחיו הצעיר כיצד להתנהג, מה לומר ומה לא לומר בחקירותיו, ולשימוש התדיר שעשה המשיב במהלך שיחותיו במילות קוד המלמדות על מעורבותו בעולם הסמים. בטעוניה, אישרה ב"כ המבקשת כי תמלילי השיחות המבוקרות בין המשיב לאחיו חסרים, והסתמכה על דו"חות האזנה של השוטר יאסין סואעד, אשר לטענתה מתעדים באופן מיטבי את פרטי השיחות בין השניים, ואין מקום לחלוק על מהימנותו בשלב זה. עוד ציינה ב"כ המבקשת, כי במסגרת חקירתו האחרונה של המשיב, לאחר שהוטחו בו תוצרי האזנה לשיחותיו, לא סיפק הסברים ובחר לשתוק.

4. מנגד, סבורים ב"כ המשיב, עו"ד בר עוז ועו"ד בראנסי, כי אין בחומר הראיות המצוי בתיק כדי לבסס תשתית ראייתית מספקת להוכחת האישום נגדו. בטיעוניהם יצאו נגד הסתמכות המבקשת על תמלולי המשטרה את שיחות המשיב, ולא על תמלילים שנערכו ע"י חברה חיצונית. לשיטתם, רב האמירות המפלילות המיוחסות למשיב אינן מופיעות בתמלילים החיצוניים אלא רק בתמלולי המשטרה, דבר המעלה ספקות ותמיהות. כמו-כן, מדובר בתקצירים מגמתיים ומוטים שכוללים רק אמירות מסבכות לכאורה אך לא מציינים אמירות רבות של המשיב המלמדות על העדר מעורבות בעבירה המיוחסת לו, על כן הם סבורים, כי כבר בשלב מקדמי זה בו אנו מצויים, אין לייחס לדו"חות ומזכרים אלו משקל רב. כמו-כן, ובמצטבר לכך, סבורים ב"כ המשיב, כי המבקשת נתנה משמעות מפלילה לאמירות המשיב, שאינה מתיישבת עם הקשרן ודרך אמירתן. חיזוק לטענתם זו, מוצאים ב"כ המשיב בתיעוד החזותי של שיחות המשיב ואחיו, "**הטענה שלי**" - **הם מדגישים - שהם קוראים את הדברים כפי שהם רשומים, הם לא ראו את הקלטת ושמעו את ההקלטה. אני סבור כי בכל מקום שהתביעה חושבת שיש ראשית הודיה, לאחר שצופים בקלטת ניתן ללמוד שהשמעות של הדברים שנאמרו שם, היא משמעות אחרת לגמרי** (עמ' 10). בנוסף נטען, כי לא ניתן לראות בשימוש שעושה המשיב בשמות הקוד מעולם הסמים ראיה הקושרת אותו להחזקת הסם היות ואין חולק כי היה מעורה עוד קודם לכן בעולם זה. אשר על כן סבורים ב"כ המשיב כי לא קיימת תשתית ראייתית ולו לכאורית כנגד המשיב, לחילופין כי קיימת חולשה של ממש בתשתית זו.

5. **באשר לעילת המעצר**, הפנתה ב"כ המבקשת לכך שהעבירה המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר סטטוטורית, וכן לעברו הפלילי של המשיב, הכולל מע"ת בר הפעלה לכאורה, עם זאת, כבר בשלב זה, הסכימה ב"כ המבקשת להפנות את המשיב לשירות המבחן "כדי לקדם את התיק" כלשונוה. ב"כ המשיב הצהירו, כי אם ייקבע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב, לא יחלקו על קיומה של עילת מעצר, ויעתרו לשחרור המשיב לחלופת מעצר בבית דודיו.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

6. כידוע, בשלב זה בו אנו מצויים בחינת הראיות היא לכאורית בלבד. במסגרת השאלה אם לעצור נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על בית המשפט לבחון אם בחומר החקירה מצוי הפוטנציאל הראייתי, אשר בסיומו המשפט יהא בכוחו כדי להוכיח אשמת המשיב (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133, 148 (דומיו)).

בבש"פ זאדה, פסק הדין המעצב שניתן בשאלת דיוטן של ראיות לכאורה, קבע הרכב מורחב של שופטי ביהמ"ש העליון כדלקמן:

"הבחינה היא של חומר ראייתי גולמי שטרם עבר את העיבוד של ההליך הפלילי. התשתית הראייתית מבוססת על ראיות אשר אספה המשטרה, תשתית המשקפת את עמדתה הראשונית של המשטרה. חומר הראיות שלא עבר את מסננת החקירה הנגדית".

"קיים הבדל מהותי בין "ראיה לכאורה" הדרושה לענייננו ל"ראיה רגילה" הדרושה לזיכוי או הרשעה. ראיה לכאורה מטבעה היא גולמית. טרם עברה את כור ההיתוך של המשפט הפלילי. מדובר איפוא בראיה אשר טמון בה פוטנציאל ראייתי, אשר יוצא מהכח אל הפועל בעתיד. בעוד ראיה רגילה נבחנת בסיום ההליך המשפטי, ראיה לכאורה נבחנת בתחילת ההליך המשפטי, או במהלכו, בהסתכלות מהווה אל העתיד. מהותה בפוטנציאל ההוכחתי הטמון בה."

הדגש מושם אפוא על הפוטנציאל הראייתי הטמון בראיות המוצגות בפני בית המשפט בשלב זה, וזאת מבלי להכנס לשיקולי משקל ומהימנות.

7. בענייננו, בלב הראיות כנגד המשיב עומדות שיחותיו המוקלטות של המשיב ואחיו, מיום 20.11.13 ו-28.11.13. תחילה אתייחס לטענותיהם הפרוצדוראליות של ב"כ המשיב באשר לאיכותם ותוכנם של התמלילים, ולהסתמכות ב"כ המבקשת על תמלילים מטולאים הכוללים בעיקר תיקונים שנעשו בהתאם להאזנת השוטר יאסין לשיחות, ראה לדוגמא תמליל השיחה מיום 28/11/13. לאחר שעיינתי בתמלילי החברה החיצונית, והשוויתי אותם לדו"חות ומזכרים של השוטר יאסין, אני סבורה כי יש ממש בטענות ב"כ המשיב. כעולה ממזכר השוטר יאסין מיום 3/12/13, לאחר שהתקבלו תמלילים מחברת "יפעת" והתברר כי הם חסרים, הקשיב בשנית לשיחות, תיקן והשלים את התמלילים בהתאם למה ששמעו אוזניו. על כן, אין כל סיבה, כי השיחות לא תתומללנה בשנית ע"י החברה החיצונית, חזקה על חברה המומחית לתמלול כי מה ששמע השוטר, יישמע גם מומחה לתמלול מטעמה. ראיתי בתיק החקירה הפנייה לתמלול חוזר לחברת "יפעת" מיום 1/12/13, אך לא ברור אם התבצע, בכל מקרה יש לבצעו בהקדם האפשרי ובכך למנוע טענות רבות ומוצדקות מצדה של ההגנה. ראוי לציין כי השיחות בין המשיב לאחיו התנהלו בשפה הערבית, ועל כן אין לבית המשפט היכולת לבחון את הקלטת עצמה ולהתייחס אליה, מכאן חשיבותם הרבה של תמלילים מסודרים ומלאים המשקפים כדבעי דברי הדוברים. לגופו של עניין, בניגוד לנאמר בדיון ביום 16/1/13, כעולה ממזכרו של השוטר יאסין מיום 3/12/12, התביעה לא הסתמכה על דו"חות האזנה מתומצתים של השוטר יאסין שנערכו בשלבים הראשוניים של החקירה, כגון דו"ח זכ"ד מיום 28.11.13 או מיום 17.11.13, אלא שהתמלילים החסרים וחומרי תיעוד השיחות הועברו לאחר שחזרו מהתמלול, לשוטר יאסין והוא האזין שוב לשיחות, ערך השלמות ותיקן תיקונים ע"ג התמלולים. כעולה ממזכרו מסביר השוטר, **"רשמתי את התיקונים על גבי התמלילים שנשמעו על ידי בוודאות, וחתמתי בסוף כל דף שרשמתי עליו"**. נוכח השלב המקדמי בו אנו מצויים, ומשבשלב זה אין מקום לדון בשאלות מהימנות ולערער על מידת מהימנות השוטר עורך התמלול, לא מצאתי ממש בטענות ב"כ המשיב בעניין זה, מה גם שרוב טיעוניהם של ב"כ המשיב לא התמקדו בתוכן השיחות אלא במשמעות השגויה, לשיטתם, שמעניקה המבקשת לדברי המשיב ואחיו. אשר על כן אתייחס בהחלטתי לנוסח השלם של תמלילי השיחות, הכולל את התמלול החיצוני בתוספת השלמות השוטר יאסין: שיחה מיום 20.11.13, מ.ט 1/7, תמליל שסומן "71"; שיחה מיום 28.11.13, מ.ט תמליל שסומן "63".

8. לגופו של עניין, לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי טיעוני הצדדים, הנני סבורה, כי קיימת כנגד המשיב תשתית ראייתית לכאורית מספקת המקימה סיכוי סביר להרשעתו בעבירה המיוחסת לו, להלן נימוקיי:

א. שתי ראיות מרכזיות מצויות בתיק שלפנינו: **האחת, שיחת המשיב ואחיו ביום**

20.11.13, והשנייה, עוצמתית יותר, שיחת המשיב ואחיו ביום 28.11.13. כעולה מדו"חות הפעולה והחיפוש, נערך חיפוש בבית המשיב ביום 13.11.13, במהלכו נתפסו בשקית ניילון ליד פחי הזבל של בית המשיב, 493 כדורים מסוג MDMA שאין מחלוקת על טיבם. כמו-כן, נתפסה בכיס מכנס, בחדרו של אחי המשיב, אחמד, תערובת חשיש בכמות קטנה ("קססה"). שני האחים נעצרו במסגרת החקירה בתיק זה, ורב הראיות בתיק הן פרי תרגילי חקירה, שיחות מבוקרות שערכו המשיב ואחיו, ואלו הוקלטו ותועדו ע"י המשטרה. אמנם, במסגרת הדיון שנערך בתיק זה, מיקדו הצדדים, ובעיקר ב"כ המשיב, טיעוניהם ביחס לאמירות שונות של המשיב מיום 20.11.13, ולא בדברים שנאמרו ע"י המשיב בשיחה מיום 28.11.13, ולא נאמרו, בחקירותיו ביום 28.11.13, ו-1.12.13, אך הטעם לכך מובן. בניגוד לאמירותיו הזהירות בשיחותיו הקודמות, המאפשרות, לעיתים, פרשנות אחרת ולא מפלילה, אמירותיו בשיחתו עם אחיו מיום 28.11.13, והתנהלותו בחקירותיו האחרונות, אינן מאפשרות פרשנות שונה ומלמדות על מעורבותו בהחזקת הסם, נשוא כתב האישום שהוגש בתיק זה.

ב. **שיחת המשיב ואחיו מיום 28.11.13** - נוכח חשיבות השיחה בין האחים מיום

28.11.13, אתיחס ראשית לשיחתו האחרונה. שיחה זו, אשר תמלילה המסומן "63" מורכב בעיקר מהשלמות של השוטר יאסין לתמלול חיצוני חסר נערכה לאחר חקירתו של המשיב, כשבמהלכה הושמעו לו קטעים שונים מחקירותיו של אחיו ומשיחותיהם המוקלטות, נטען בפניו שאחיו סיבך אותו והפלילו (ראה מזכר השוטר יאסין מיום 28.11.13 מסומן מס' "88"). במהלך החקירה מילא המשיב פיו מים, אך לאחר מכן, במסגרת תרגיל חקירה שהפגיש בין השניים, הטיח באחיו דברים קשים על כך ש"פתח" עליו, איים עליו, כינה אותו "מלשין זול", והוסיף כי בגללו ייכנס "לשנתיים-שלוש". עוד עולה ממזכרו של השוטר יאסין כי המשיב בכה במהלך השיחה (ראה גם התייחסות לכך בחקירתו מיום 1/12/13), וניכר, מדבריו, כי היה עצבני ולחוץ מאד. לכך מתווספת שתיקתו בחקירתו מיום 28.11.13, הסבריו הלא משכנעים בהודעתו מיום 1/12/13, וכן שתיקת אחיו וחששו מפניו (ראה הודעתו מיום 28.11.13), כל אלו מחזקים הראיות הקיימות גם כן, כנגדו.

ג. **שיחה מוקלטת בין המשיב לאחיו מיום 20.11.13, מ.ט 1/7** - ביום 20.11.13, תוך

כדי חקירת האח אחמד בחשד להחזקת הסמים, הופגשו השניים בחדר אחד ושיחותיהם תועדו והוקלטו. מתמליל 1/7 עולה כי אכן המשיב מתדרך את אחיו כיצד ומה להשיב בחקירה, וכן מורה לו לשמור על זכות השתיקה (עמ' 6 ש' 39- עמ' 7 ש' 7; עמ' 7 ש' 11-29) וכן ראה תמליל 2/7 עמ' 33-31. בהמשך בעמ' 9, מודה המשיב כי "האופניים" וה-"רכב" (כינויים שונים לסם) הם שלו. לא נעלמה ממני טענת ב"כ המשיב, כי צפייה בדיסק השיחה מלמדת כי אין מדובר בדברי בהודאה של ממש אלא פליאה ותמיהה, אך לעת זו, אין בהם כדי להעלות או להוריד, והם ייבחנו לעומקם במסגרת ההליך העיקרי. כך גם באשר לדברי המשיב בעמ' 9, ש' 8-3 במהלכם, שם כעולה ממזכרו של השוטר יאסין, "דפק את הראש על הידיים". בשלב זה, מצאתי באמירות אלו פוטנציאל ראייתי מפליל, ולכך אוסיף אמירה נוספת של המשיב שמזהיר את אחיו **"בכבוד של אחותי אחמד, אחמד מפחידים אותך לפתוח עלי, תיזהר"** (מ.ט 2/7 עמ' 31 ש' 16-17 וראה גם מזכר יאסין מיום 26/11/13 שם נאמר: **"יא גבר אל תפחד אוי ואבוי לך שתפחד...בכבוד שלי שמים לך זה, בכדי שתפתח עלי, אוי ואבוי שתפתח עלי"**). יחד עם זאת, בכל הקשור לאמירתו של אחי המשיב **"עכשיו בגלל הקססה, יעשו את שלך עלי"** המופיעה במזכר השוטר יאסין מיום 26.11.13 (ב"כ המשיב לא חלקו על עצם אמירתה אלא על

פירושה, ראה עמ' 8 לפרוטוקול), ועל משמעותה והקשרה עמדו הצדדים בהרחבה במהלך הדיון בפני, ניתן לומר כבר בשלב מקדמי זה, ובזהירות הראויה, כי הסברם של ב"כ המשיב כי נאמרה, בסיפא חקירתו של אחמד, ובהקשר לדברי החוקרת קצב (עמ' 31 ש' 1, ש' 35) ואין להסיק ממנה יותר מכך, אינו תלוש ומעוגן באמירות שונות שנאמרו לאחמד במהלך חקירתו ע"י חוקריו. עם זאת אין לקבוע מסמרות בעניין זה, וגם הוא ייבדק כדבעי במסגרת ההליך העיקרי.

ד. **שימוש המשיב בשמות קוד לסם האקסטזי** כגון: "אופניים", "גלגלים", "רכבים" - בעניין זה טוענת המבקשת, כי נשאל בחקירתו מיום 17.11.13 על סמים באופן כללי, ובתשובתו השתמש במינוח "גלגלים" בהקשר של סם האקסטזי (ראה תמליל 5/7, עמ' 11), תשובה זו מלמדת גם על שליטתו של המשיב בכינויים שונים המשמשים עברייני סמים במגזר הערבי (ראה מכתבו של רכז המודיעין אמיר פרצל מיום 26.11.13), וגם על כך שידע, טרם החקירה, מהו סוג הסמים שנתפס קושרת אותו להחזקת הסם בתיק שבפנינו. באשר לטענה זו, עיינתי בדו"ח הפעולה של השוטר עיהאם דאהר, אשר ערך את החיפוש בבית המשיב ומצא את סם ה-MDMA מאחורי פח הזבל בסמוך לביתו, וממנו עולה כי המשיב נכח במהלך כל החיפוש, על כן אין פלא כי ידע אילו סמים נתפסו והיכן. כמו-כן, ניתן, כטענת ב"כ המשיב, להסביר את שליטת המשיב בשמות קוד מעולם הסם, במעורבותו הקודמת של המשיב בעבירות סמים שונות. על כן אינני מייחסת לאמירות אלו, גם בשלב זה, משקל של ממש.

לסיכום נושא זה, לאחר שבחנתי מכלול הראיות המפורט, בדגש על שיחתו ואמירותיו המפלילות של המשיב בשיחתו עם אחיו ביום 28.11.13, במצטבר לאמירותיו ואמירות אחיו הנוספות, לצד שתיקתו בחקירתו המהותית מיום 28.11.13 והעדר הסברים מצידו לאמור בדבריו בשיחתו השונות, **הנני סבורה כי יש בכוחן של ראיות אלו לגבש בסיס לכאורי איתן, המקימ סיכוי סביר להרשעה**. לא נעלמו מעיני אמירות אחרות של המשיב שם טען כי אינו מעורב בהחזקת הסם, אך הן מחווירות אל מול דבריו המסבכים. כמו-כן, אוסיף, כפי שהבהרתי בתחילת דברי, כי על המבקשת לעשות כל מאמץ לדאוג להשלמת תמלילי השיחות, המהווים ראיה מרכזית ועיקרית, בתיק שבפנינו.

9. משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה, ובהתאם לעמדת הצדדים הנני קובעת קיומה של עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. בהמשך להסכמת ב"כ המבקשת, ומבלי שאקבע מסמרות בעניין בשלב זה, מצאתי מקום להפנות עניינו של המשיב לשירות המבחן, על מנת שזה יערוך תסקיר הבוחן מידת מסוכנותו וכן חלופות המעצר שתוצענה ע"י ב"כ המשיב.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.